

Mit várunk a családtól?

Az államtól elvárjuk, hogy biztosítsa minden állampolgára számára a jólétet és az ország biztonságát.

Az ország választott vezetőitől elvárjuk, hogy olyan törvényeket hozzanak, amelyek érvényre juttatják az igazságságot, biztosítják az egyenlőséget és védik mindenki szabadságát. Az orvostól elvárjuk, hogy legjobb tudása szerint gyógyítsa a betegeket. A tanártól elvárjuk, hogy használható tudást adjon a következő nemzedéknek. A munkástól elvárjuk a becsületes munkát. Az Egyháztól és szolgálattevőitől elvárjuk, hogy Istent tegyék jelenvalóvá életünkben. A családtól elvárjuk, hogy ... Tényleg, mit is várunk a családtól?

Ne adjunk felületes és elhamarkodott választ erre a kérdésre! Ma, a Szent család, Jézus, Mária és József ünnepén, gondolkozzunk el egy kicsit a család hivatásáról és feladatáról! Mit várunk a családtól? És most ne a családtagok, a szülők és a gyermekek feladatára gondoljunk, hanem a család sajátos küldetésére! Amikor most a teljesség igénye nélkül megpróbáljuk összegyűjteni a családdal szembeni elvárásainkat, akkor nem tekinthetünk el attól, hogy Istennek mi a terve a családdal, a család intézményével és a családi közösséggel, a férfi és a nő szeretetkapcsolatával. Valójában sokkal helyesebb volna azt a kérdést feltennünk, hogy Istennek milyen elvárása van a családoktól, mi volt az ő eredeti terve, szándéka a családdal, milyen küldetést adott a családnak?

Elsőként a házastársak egységét, szeretetben kibontakozó közösségét kell megemlítenünk. A házasságban a férfi és a nő közösségre lép egymással, kö-

zösséget teremtenek, amelynek alapja a szeretet, és amely az egész életre szól. Értelmetlen volna bármiféle kapcsolat a férfi és a nő között, ha abban nem a szeretet mindennapi megélése volna a cél. Mégpedig a minőségi szereteté, amely nem elégszik meg a szeretet érzésének hangoztatásával, hanem konkrét tettekben mutatkozik meg a házastársak részéről. Ebből a kölcsönös szeretetből fakad a házastársak egysége és hűsége.

Második elvárásként, isteni szándék-ként az élet szolgálatát, az élet továbbadását kell megneveznünk. A teremtő Isten, az embert férfinak és nőnek megalkotó Isten arra hívja teremtményeit, hogy legyenek munkatársai az életadásban. A férfi és a nő, egymás házastársiként szabadon és tudatosan vállaljanak szerepet az élet továbbadásában. Az emberi szabadságnak és a tudatosságnak itt különösen nagy szerepe van, amely egyúttal az ember felelősségét is jelenti. A házastársi szeretet és szerelem gyümölcse a gyermekek világrahozatala és felnevelése a család szeretetteljes légkörében. A férfi és a nő egymás iránti szeretete így nyílik ki gyermekeik felé.

Harmadikként azt érdemes megfogalmaznunk, hogy a családok nem élhetnek egymástól elszigetelten, egymástól függetlenül, hanem nagyobb közösséggé, társadalommá kell formálódniuk. Ez nem csak egy bizonyos területen, például egy ország területén belül való egyszerű együttélést jelent, hanem a családok együttműködését, közös értékek képviselését és közös célok megvalósítását. Ebbe természetesen beletartozik az is, hogy a családok együtt küzdjenek a családokat támogató döntésekért és a családok szabad vallásgyakorlásáért.

A szabad vallásgyakorlat említésével, a hit megéléseivel már meg is érkezünk a negyedik elváráshoz. A keresztyén családnak az is feladata, hogy miközben előmozdítja a társadalom céljait, az Egyházat is építse, Isten országát is megvalósítsa. Ez a pont tulajdonképpen összefoglalja mindazt, amit az előző három tartalmaz, azaz a családnak fel kell fedeznie, hogy mi az Istenről kapott küldetése és azt meg kell valósítania.

Legyen minden család a hit megéléseinek és továbbadásának helye!

Szent Család vasárnapja	Hétfő, Szűz Mária, Isten Anyja	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat, Urunk megjelenése	Urunk megkeresztelkedése
Sír 3,3-7.14-17a Kol 3,12-21 Lk 2,22-40	Szám 6,22-27 Gal 4,4-7 Lk 2,16-21	1Jn 2,22-28 Jn 1,19-28	1Jn 2,29-3,6 Jn 1,29-34	1Jn 3,7-10 Jn 1,35-42	1Jn 3,11-21 Jn 1,43-51	Iz 60,1-6 Ef 3,2-3a.5-6 Mt 2,1-12	Iz 42,1-4.6-7 ApCsel 10,34-38 Mk 1,7-11